

[Statsministeren]

tymer eller af ren og skær vanetænkning. En sådan indsats på tværs af sektorerne vil samtidig kunne have gavnlige virkninger også på andre sociale problemer end kriminaliteten.

Her i landet har Det Kriminalpræventive Råd siden 1971 ydet et værdifuldt arbejde på det forebyggende område. Regeringen finder, at der er grund til at styrke den indsats, som udøves igennem Det Kriminalpræventive Råd. Regeringen har da også taget skridt til at forøge Det Kriminalpræventive Råds bevillinger. Hvor bevillingen i 1982 udgjorde 1,4 mill. kr., udgør den i dag 2,6 mill. kr. Uanset at disse tal ikke direkte kan sammenlignes, er de dog udtryk for en væsentlig stigning i Justitsministeriets tilskud til rådet. Men indsatsen i Det Kriminalpræventive Råd bør styrkes yderligere. Regeringen har derfor stillet forslag om, at Justitsministeriets tilskud til Det Kriminalpræventive Råd for finansåret 1987 forhøjes med yderligere 600.000 kr. – altså næsten 25 pct. – til i alt 3,2 mill. kr.

Hertil kommer, at der også har været en betydelig stigning i de private tilskud. Hvor disse i 1983 udgjorde 150.000 kr., er beløbene i 1985 og 1986 steget til henholdsvis 905.000 kr. og 1.265.000 kr.

Det Kriminalpræventive Råd vil være et velegnet forum, når det drejer sig om at koordinere og udmønte de initiativer, som der er behov for, hvis vi skal komme til rette med kriminaliteten.

Men det er ikke nok at styrke Det Kriminalpræventive Råds arbejde med kriminalitetsforebyggelse – man må også styrke det arbejde, som skal foregå i de andre sektorer, herunder ikke mindst i kommunerne.

4. Familiens rolle

Jeg nævnte før, at kriminalprævention har at gøre med det nære miljø.

Det næreste miljø, vi har – og i virkeligheden måske *den* mest kriminalitetsdæmpende faktor – er familien.

Her må vi sætte ind. De normer, vi giver videre til vore børn, den adfærd, de lærer af vores opførelse, er afgørende for hele deres udvikling og modningsproces. Vi må lære vore børn, at også de har ansvar. De har et ansvar for sig selv, men de har sandelig også ansvar for hinanden. Børnene skal lære, at de har ansvar for deres egne ting, men de

skal også lære at føle ansvar for andres ting og for vor fælles ejendom.

Vi må heller ikke lade børn tro, at de roligt kan begå lovovertrædelser, blot de ikke bliver opdaget. Det pålægger os som forældre et stort ansvar, som vi må forsøge at leve op til, og vi må frem for alt ikke undergrave den medfødte respekt, børn har for, at spilleregler skal overholdes. Vi må derfor selv overholde samfundets spilleregler, før vi kan forvente, at vore børn gør det samme.

Regeringen lægger stor vægt på, at den såkaldte voksenkontakt, dvs. kontakten mellem børn og forældre og evt. bedsteforældre – kan blive så stor som overhovedet muligt. Derfor vil regeringen arbejde for at skabe øget mulighed for fleksible arbejdstider og for arbejde på deltid, således at forældrene får mest mulig tid sammen med børnene. Inden for det offentlige arbejdsmarked er denne udvikling allerede påbegyndt, men regeringen vil her øge de offentligt ansattes muligheder, og regeringen tillægger det stor vægt, at det private arbejdsmarked gør det samme.

Fleksibilitet er også et spørgsmål om økonomi. Her er der allerede taget et vigtigt initiativ gennem de forhøjede børnetilskud, og vi mener, at det er en udvikling, som må fortsættes og udbygges.

5. SSP-samarbejdet

Det hidtidige kriminalitetsforebyggende arbejde er først og fremmest blevet udført gennem det såkaldte SSP-samarbejde. Her arbejder social- og sundhedsforvaltninger, skole- og fritidsforvaltninger og det lokale politi sammen om at forebygge børne- og ungdomskriminalitet. Man forsøger på grundlag af lokale undersøgelser at skabe et socialt netværk i det nære miljø, som kan modvirke, at kriminalitetstruede børn og unge faktisk kommer ud i kriminalitet. Man ser på, om der er tilstrækkelige tilbud om oplysningsvirksomhed, og om der er tilstrækkeligt med fritidstilbud og sociale tilbud, og man vurderer mange andre forhold og gør opmærksom på, hvor der kan sættes ind for at give børn og unge en bedre dagligdag.

Meget tyder på, at det store arbejde, som er lagt i SSP-samarbejdet, nu begynder at give positive resultater. Børnekriminaliteten har i årene 1980–1984 vist et direkte fald, og